

RESEBERÄTTELSE

Namn

År och termin för utbyte

Alma Hammarberg

HT23 (Höstterminen år 4)

Utbytesuniversitet

Korea Advanced Institute of Science and Technology

Utbildningsprogram

Civilingenjör i Industriell Ekonomi med inriktning hållbar kraftproduktion

Mitt utbyte på KAIST i Sydkorea

Innan avresa

En av anledningarna till att jag sökte till KTH var bland annat de stora möjligheterna till att göra ett utbyte under studietiden. Jag visste att jag ville någonstans som kändes väldigt annorlunda från Sverige. Jag var väldigt nyfiken på Asien i allmänhet och trodde länge att jag skulle välja Singapore för att kunna resa runt men jag var även intresserad av andra ställen såsom Sydkorea, Japan och Hong Kong. I slutändan så stod valet mellan NUS i Singapore, KAIST i Sydkorea och HKUST i Hong Kong. Alla alternativen kändes väldigt bra och de hade passande terminstider för mig som var tvungen att åka på hösten fjärde året på grund av min inriktning. Varför jag till slut valde Sydkorea som förstahandsval var på grund av att det i slutändan kändes som ett väldigt roligt land att utforska samtidigt som det inte verkade vara för dyrt. KAIST är det enda universitet i Korea som KTH har utbyte med under hösten vilket är varför jag hamnade där.

Innan avresa var man tvungen att fixa en hel del administrativt. I april ansökte man till själva universitetet efter att ha blivit nominerad av KTH. Dock skickar KAIST ut en ganska ordentlig guide om hur man går till väga innan via ens internationella koordinator. Tips är dock att fixa ansökan i tid när man inte är stressad då sidan ibland kan vara bölig att navigera, det var den i alla fall när jag sökte. Man är tvungen att ha en Gmail och jag hade problem med att få skicka in min ansökan flera gånger men det löste sig till slut när jag bytte till ett annat lösenord.

Om du väljer att bo på campus i de dormitories som erbjuds så behöver du testa dig för tuberkulos och KAIST kräver även ett Certificate of health där vissa obligatoriska vaccinationer ingår samt några rekommenderade. De obligatoriska vaccinationerna ingår i det svenska vaccinationsprogrammet och jag hade majoriteten av de rekommenderade sen innan. Man behöver få en läkare som fyller i dokumentet och det kunde vara rätt krångligt att få till tuberkulostestet, dock så behöver man bara ta ett blodprov istället för att röntga lungorna om man kommer från Sverige. Mitt tips är att kontakta en vårdcentral eller sin husläkare för att få hjälp med detta. Visum var också något man behövde fixa på förhand men jag upplevde ändå processen som ganska smidig. På ambassadens hemsida stod det att man behövde flera olika dokument, exempelvis ett utdrag från banken som visade att man hade 20 000kr, men väl på plats så behövde man bara ha fyllt visumansökan, ha ett passfoto och certificate of admission utskrivetsom man fick från KAIST. Flygresa bokade jag cirka två månader i förväg då jag inväntade besked från KAIST att jag var antagen, jag upplevde det som aningen dyrare att vänta dock.

Ankomst

De flesta jag träffade under utbytet kom till Sydkorea 1–2 veckor innan kursstart och hängde några dagar i Seoul innan de åkte till Daejeon och KAIST. Jag valde istället att flyga onsdagen före kursstart vilket gjorde att jag landade mitt på dagen på torsdagen och därefter tog jag en direktbuss till Daejeon. Mitt tips om du åker direkt från Incheon Airport till KAIST är att ta limousine bussen till Daejeon Government Complex och därifrån ta taxi till KAIST. Biljetter till bussen kunde man köpa i ankomstterminalen och det var väldigt skönt att slippa byten. Allt som allt tog det cirka 3 h.

Då man fick tillträde till boendet från onsdagen och en välkomstkonsert anordnades på torsdagen så funkade det bra att anlända mitt på dagen på torsdagen. Om man dock vill ha mer tid att landa och fixa saker till boendet så kan det vara skönt att vara på plats tidigare. ISSS, KAISTs organisation för internationella studenter, anordnade ett välkomstpaket och guidade en genom alla processer på plats, som att betala boende och skicka in ansökan om alien registration card, så det behöver man inte fixa med innan. ISSS är väldigt hjälpsamma och bemötandet på plats var tydligt och strukturerat. Det kan dock vara bra att ha ett passfoto utskrivet i samma format som de bad om på visumansökan då det behövs för ARC. Annars måste du fixa det på plats, vilket går men jag uppfattade det som mer krångligt. På fredagen var det en introduktionsdag och möjlighet att möta sin faddergrupp om man hade anmält sig till deras mottagningsprogram. Bilden nedan är från välkomstkonserten

Det finns en kår och lite olika studentorganisationer, alla var inte öppna för internationella studenter men några av mina vänner gick med i en dansklubb, några andra körde Taekwondo och några var med i en bokklubb. Utöver detta så anordnade ISSS flera aktiviteter under hösten både inom och utom mottagningsprogrammet. Jag var inte med i någon klubb och inte heller särskilt delaktig i aktiviteterna då de ofta krockade med resor och annat men de var väldigt uppskattade av mina kompisar som gick.

Ekonomi

Jag erhöll ett resestipendium från ITM-skolan för flygbiljett på 8000kr och lyckades även hitta flyg tur och retur för ungefärligt det beloppet. Det kändes dock mest som tur då de flesta andra verkade ha betalat runt 12 000kr för sina flygbiljetter. Vidare tog jag merkostnads lån för utlandsstudier och ett engångslånebelopp på 15 000kr för övriga kostnader. Övriga kostnader inför utbytet var bland annat 600kr för visumansökan och sen skilde det sig åt för hälsoundersökningen och tuberkulostestet men för mig landade det på runt 1200kr då jag endast var tvungen att betala för tuberkulostestet.

Jag valde att bo i dormitories på Campus och då betalade jag cirka 1000kr per månad. Dock betalar man hela hyran i en klumpsumma vid ankomst vilket innefattar en deposition. Då man får hyra boendet i 6 månader som graduate student så betalar man runt 6500kr + 900kr deposition men då terminen är klar efter 4 månader så kunde man få tillbaka hyran och depositionen om man fixade ett koreanskt bankkonto. Vidare kostar det typ 100kr att hyra täcke och kudde för terminen vilket jag tyckte var väldigt värt istället för att köpa eget. Tips är dock att ta med egna lakan. Ansökan för ARC och avgiften för att vara med i mottagningsprogrammet kostade 400kr. Alla dessa initiala kostnader betalade man i kontanter strax efter ankomst. Det var dock lätt att ta ut pengar på plats då ett bankkontor finns på campus med bankomat. Generellt var det mer användning av kontanter i Korea än i Sverige men jag klarade mig bra på bankkort fram till campus. Därefter var det dock skönt att alltid ha lite kontanter på sig om man hamnade på matmarknader eller någon plats där kort inte fungerade.

Generellt skulle jag säga att Sydkorea ändå är billigare än Sverige i de flesta aspekter, förutom frukt som var chockerande dyrt. Eftersom man inte har något kök i boendet på campus så åt vi antingen i cafeterian eller utanför campus. Det finns tre huvudsakliga cafeterior på campus men också andra restauranger. Ett mål mat kostade runt 50kr på campus och mellan 80-100kr utanför. Då jag reste mycket på helgerna inom Sydkorea så försvann främst pengar på det men jag tror ändå att man klarar

sig bra med det utökade csn-lånet. Jag hade sparat en del från jobb innan men jag betalade också en del av min hyra i Sverige varför det behövdes för att också kunna resa.

Boende

Jag valde som sagt att bo i de dormitories som KAIST erbjuder på campus. Det var väldigt smidigt och skolan skötte i stort hela ansökningsprocessen åt en. Jag skulle säga att den största fördelen med att bo i dormitories förutom att det var så billigt var att det var lättare att hitta andra studenter att umgås med och det bidrog till en mer social vardag då man hade så nära till sina kompisar. Jag hade några bekanta som hade skaffat boende själva utanför campus och då kostade det cirka 6500-7000kr per månad för en liten etta med kokvrå.

Jag bodde i W4-3 Dasom hall, de olika boenden var uppdelade i kön och om man var graduate eller undergraduate student men generellt så bodde alla internationella studenter på samma del av campus. Standarden på rummen var ungefär det man förväntar sig givet genomflödet av studenter och hur billigt boendet var. Jag delade rum med en annan tjej från KTH och även fast det finns singelrum så verkade det som att skolan föredrog att placera internationella studenter i dubbelrum oavsett. Vissa rum hade egen toalett och dusch men vi delade med resten av våningsplanet. Tvättstuga fanns också i huset. Det finns kök att hyra in sig i på en annan del av campus men jag kände inte att det var värt det. Varje dorm har en butik i lobbyn och det finns även mikro samt en maskin för att koka snabbnudlar.

Dasom Hall och dormet

Universitetet och studierna

KAIST beskrivs ibland som Sydkoreas motsvarighet till MIT och kan väl även ses som en motsvarighet till KTH. De bedriver därför en verksamhet som är typiskt för ett tekniskt universitet och skiljer sig inte avsevärt mycket åt i den aspekten. Runt 11 000 studenter studerar på KAIST och campusområdet var större än KTH campus och hade många grönområden. Eftersom jag läste min första termin på min master på KAIST så upplevde jag nog en extra stor skillnad i hur undervisningen bedrevs. Den största skillnaden jag upplevde var storleken på klasserna, i en kurs jag läste så var vi endast sju studenter. Vidare så anser jag att sättet man pluggar på i Korea skiljer sig märkbart åt från KTH. Alla kurser hade i stort sett obligatorisk närvaro som påverkade betyget, aktivt deltagande på lektionen var också något som vägdes in i betygssättningen. Sen fick vi väldigt ofta läxor som ibland saknade förankring i

kursmålen, jag upplevde att de mest gav ut läxor för att vi skulle vara sysselsatta. Generellt så upplevde jag den mängden kurser och poäng som KTH förväntar sig att man ska läsa för att motsvara 30hp på KAIST som betydligt högre belastning än jämfört med den mängd tid man måste lägga ner i Sverige. Detta ledde till att jag hoppade av en kurs (läste motsvarigheten till 22,5hp) då jag pluggade över 50 h i veckan innan dess. Tror detta både berodde på kursen i sig men också sättet man förväntas plugga där med mycket läxor. Som jag uppfattade det så var det ännu tyngre att läsa på undergraduate nivå och det var inte ovanligt att se koreanska studenter sovandes i biblioteket. Jag brukade för det mest sitta och plugga i biblioteket och på de olika caféerna som finns lite här och var på campus.

Campus – utsikten från biblioteket och där jag främst satt och pluggade

Till skillnad från KTH så har man inte akademisk kvart utan snarare att man slutar en kvart tidigt. Så om du har en lektion mellan 10:30-12:00 så slutar du 11:45. Då campus var hyfsat stort så skaffade de flesta studenter en cykel för att hinna till och mellan lektioner. Cykel gick att köpa begagnat i en butik på området. Jag valde dock att gå då jag inte hade några kurser direkt efter varandra och det tog cirka 20 min att gå från dormsen till den mest avlägsna byggnaden på campus.

Alla kurser jag läste var på engelska, dock var det vanligt att de koreanska studenterna ställde frågor till professorn på koreanska som svarade på samma språk. Det fanns en koreansk språkkurs att läsa som gav poäng men jag lyckades inte få plats på den. Sen fanns det även koreanska språkkurser som man kunde ta via en förening men detta gav inga credits.

Kurser

Att välja kurser och hitta rätt var lite krångligt då jag i efterhand fick reda på att graduate kurser oftast går vartannat år så när jag väl skulle söka kurserna inför höstterminen så saknades de som jag hade planerat min studieplan utifrån. Här blev det också lite krångligt då man måste välja ett department när man söker till KAIST och det förväntas att du ska läsa minst 50% av dina kurser inom det departmentet. Ursprungligen skulle jag läsa 2/4 kurser inom department of mechanical engineering vilket är varför jag sökte den skolan. Dock gick ingen av de kurserna under hösten och inga andra kurser inom avdelningen fungerade bra för mig. Man kan heller inte byta department i efterhand men i slutändan läste jag inga kurser inom min skola och det verkade inte vara några problem om man bara var där i ett halvår.

En standardkurs på KAIST är 3 credits vilket motsvarar 7,5hp, därför var jag tvungen att läsa 4 kurser totalt för att kunna tillgodoräkna en hel termin. Som tidigare nämnt så valde jag dock att hoppa av en kurs, jag fick också reda på att koreanska masterstudenter oftast läser endast 9-10 credits och 12 credits är undantag snarare än regel och om man behöver ta ikapp poäng. Vissa utbytesstudenter fick även 30 ECTS för 9 credits medan andra fick 27 ECTS, några fick endast 18 ECTS så uppfattningen om heltid skiljer sig uppenbarligen åt. Alla betyg översätts till pass/fail när man ansöker för tillgodoräkning så de betygen du får där påverkar inte det GPA. Generellt ska det också vara omöjligt att kugga en kurs så länge du gör arbetet och dyker upp på alla moment då det istället ska vara väldigt svårt att få höga betyg.

Jag lyckades tillgodoräkna alla obligatoriska kurser under höstterminen och tappade därför bara 7,5 valfria poäng. Kurserna jag läste var:

CoE491A Special topics in Smart Convergence <Smart Energy and Environmental Technology and Financial Innovation

Med den här kursen lyckades jag tillgodoräkna båda de obligatoriska kurserna ME2321 och ME2322 som är på 3hp vardera. Generellt en ganska bra kurs men lite ostrukturerad, ett stort grupparbete var den huvudsakliga examinationen vilket var lite stökigt då det både var svårt att hitta en grupp att vara i plus att instruktionerna var ytterst oklara. Då det var en pass/fail kurs för de koreanska studenterna också så upplevde jag att folk var ganska omotiverade. Vi gjorde några studiebesök också, bland annat på Korea Institute of Fusion Energy vilket är Sydkoreas center för fusionsforskning.

GG502 Energy and Environmental Technology

Den här kursen kunde användas för att tillgodoräkna MJ2405 Uthållig kraftproduktion som är obligatorisk inom mitt masterspår. Eftersom MJ2405 är 9hp kunde jag även ta de 1,5hp som blev över från CoE491 till att få ihop alla poäng. Ganska mycket hemuppgifter och inlämningar men generellt en bra och hyfsat lätt kurs. Professorn var väldigt engagerad och även nyfiken på vi som var internationella studenter så han bjöd oss på en lunch i början av terminen för att lära sig mer om oss samt ge oss tips om livet i Korea.

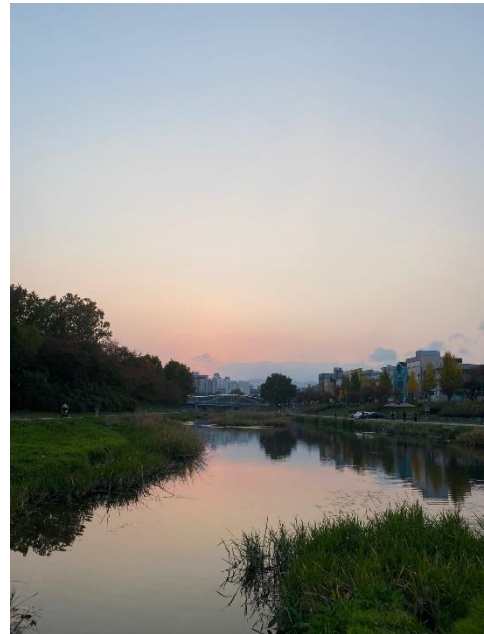
STP615 The Ethics and Governance of Emerging Technologies

Det här var min favoritkurs på KAIST. Jag räknade den som en valfri kurs och även fast det var hyfsat mycket att göra varje vecka så var den otroligt intressant och lärorik. Vi diskuterade olika framväxande

teknologier och hur man borde styra, begränsa och reglera dessa och i vilket skede. Allt från självkörande bilar och AI till stamceller och klimatteknologi. Som ingenjör är det lätt att man fastnar i de tekniska aspekterna av innovation och sällan utvärderar långsiktiga konsekvenser då vi är präglade av teknologisk determinism, jag kände att denna kurs bidrog till mer nyanserade perspektiv.

Staden och landet

Jag ville ursprungligen åka på utbyte till Seoul National University då jag trodde att det skulle vara roligare att befinna sig i huvudstaden än i Daejeon som är en mycket mindre och kanske inte riktigt lika spännande stad. Dock hade KTH bara utbytesplatser på SNU på vårterminen så då fick det bli KAIST för mig ändå och i slutändan är jag väldigt nöjd att ha spenderat mitt utbyte i Daejeon. Även om Seoul var spännande och stort med massor av saker att hitta på och se så var det mycket mer internationellt och därför kände jag att det inte var lika lätt att få en autentisk upplevelse för hur det är att faktiskt bo i Korea. I Daejeon så var det ändå ovanligt att butiksbiträden och restaurangpersonal kunde engelska och man stack ut mycket mer som internationell student. På grund av det så blev man inte behandlad som en turist och vi blev stammisar på flera barer och restauranger vilket medförde att jag verkligen kände mig hemma i staden. Att det inte fanns så mycket att upptäcka i Daejeon gjorde också att vi reste och upptäckte mycket mer av landet än vad jag tror att jag hade gjort om jag hade pluggat i Seoul istället.

En flod som rinner genom Daejeon

Syd Korea har en ganska unik nationell identitet som är präglad av en historia där landet gång på gång har blivit ockuperade av kringliggande stormakter samtidigt som de alltid har lyckats bibehålla en stark egen identitet och kultur. De är väldigt stolta över sitt kulturarv och sin historia och jag upplevde att koreaner uppskattade när man försökte ta del och lära sig så mycket som möjligt deras kultur. Till exempel så uppmuntrade många koreaner oss att testa Hanboks vilket är traditionella koreanska folkdräkter. De går att hyra i nästan varje stad och särskilt nära Hanok byar och palatsområden. I Seoul får man gratis inträde till de stora palatsen om man är klädd i Hanbok.

Jag upplevde ändå en del kulturkrockar i Korea och en av de större var nog att samhället är mycket mer hierarkiskt än det svenska. Jag hade ändå redan innan förväntat mig det och jag tror inte man märker av det lika mycket när man pratar engelska. Jag lärde mig aldrig särskilt mycket koreanska men som jag förstod det så är hierarkier och respektfraser inbäddade språket och kommunikationen. Jag upplevde dock inte sättet koreaner förde sig på som något negativt utan snarare ett sätt att vara vänligare och mer respektfull i sina interaktioner. Man gör lätta bugningar när man hälsar på någon eller tackar och koreanerna verkade uppskatta att man gjorde ansträngningen att försöka prata koreanska och förstå deras seder. På det viset kändes de varmare och mer välkomnande än vad svenskar brukar vara. Andra kulturkrockar var bland annat att det saknas nästan helt publika soptunnor i samhället och samtidigt var alla städer otroligt rena. Oftast slutade det med att jag bar med mig mitt skräp hela vägen tillbaka till domet för att det inte fanns någon soptunna längs vägen.

Hanboks och Palatsområdet i Seoul

Fritid och sociala aktiviteter

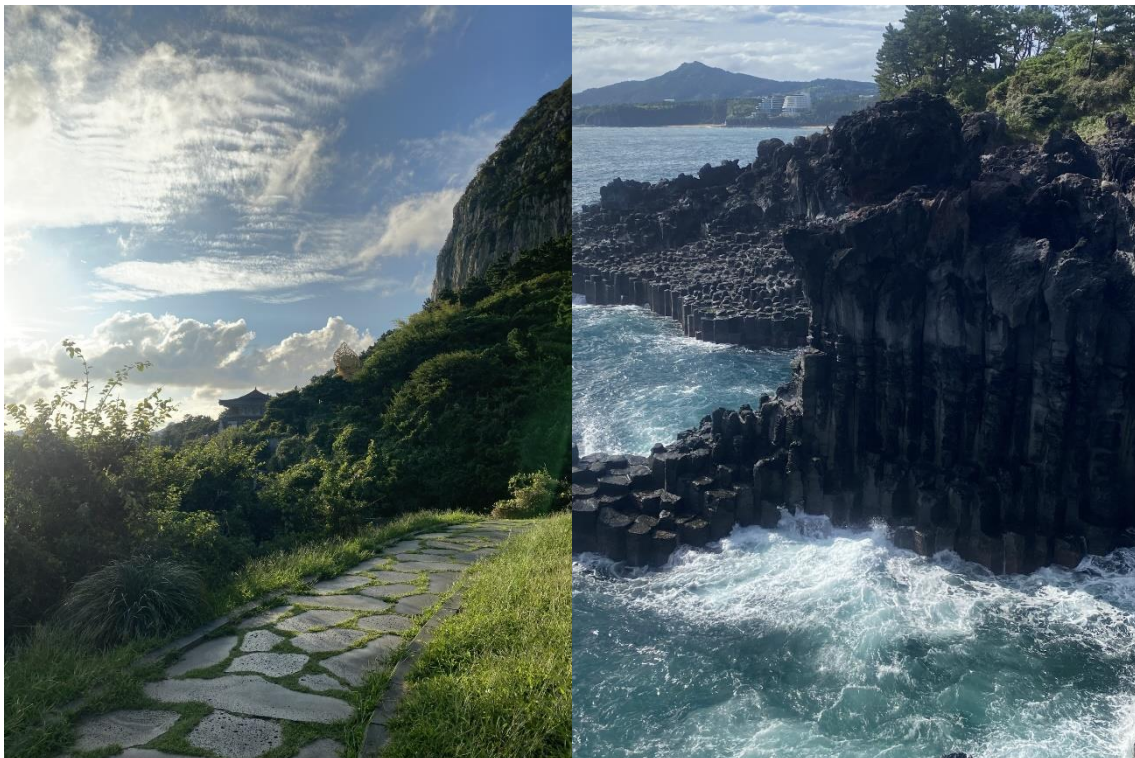
Vardagen och veckodagarna på KAIST var som sagt präglade av mycket studier men det fanns föreningar och dylikt som många av mina vänner gick med i, särskilt Taekwondo var väldigt uppskattat och många andra internationella studenter rekommenderade det starkt. Jag gick en gång i veckan till simbassängen på campus och simmade för att träna. Det var nog min favoritrutin för inträde kostade endast 8kr och i omklädningsrummet fanns det bastu och lite spaavdelning som jag brukade hänga i efter träningen. Varje dorm har också ett eget gym och även fast maskinerna inte alltid funkade så fanns det fria vikter och en stretchyta.

Vi reste mycket på helgerna, främst till Seoul men vi utforskade också andra delar av landet. Då KAIST sällan har kurser med lektioner på fredagar så hade längre helger som lämpade sig bra för att göra längre resor. Vi gjorde även många dagsutflykter från Daejeon till närliggande städer och sevärdheter. Koreaner gillar att hikea hyfsat mycket och har därför många nationalparker med vandringsleder runtomkring i landet, flera låg väldigt nära Daejeon, en som vi besökte var en red clay path där man gick barfota en del av sträckan på lera. Min favoritvandring som vi gjorde var dock i Seoraksan National Park som ligger i nordöstra delen av Sydkorea. Mitt tips är att åka dit under hösten när löven håller på att skifta färg då det var otroligt vackert.

Seoraksan National Park

En av mina övriga favoritresor som vi gjorde var till ön Jeju, som brukar beskrivas som Koreas paradiso och motsvarighet till Gotland. En häftig vulkanisk ö känd för sina lavastenformationer, vattenfall, utbredda te- och mandarinodlingar samt Haenyeo, kvinnor som försörjer på att dyka efter skaldjur i farliga vatten.

Jeju Island

Slutligen så finns det mycket att utforska, Korea är ett fantastiskt land och jag kände verkligen att det fanns oändligt mycket att se inom själva landet. Resor till Seoul, Busan, Jeonju, Gyeongju och fler häftiga platser var ändå otroligt lättillgängliga och extremt värda att besöka. Jag hade lätt kunnat fortsätta utforska Korea i ett halvår till.

Busan och en matmarknad i Seoul

Hållbarhet

Även om jag flög till Korea så fanns det många sätt att leva hållbart inom landet. Vi tog ofta KTX tåg när vi besökte andra städer vilket var väldigt smidigt. Mellan mindre städer fanns också intercity buses. Utöver det var kollektivtrafiken väldigt lätt att navigera så länge man hade rätt appar. I Daejeon fanns det bara en tunnelbanelinje men väldigt många bra bussar att ta. Det finns även hyrcyklar som man kan låna gratis i en timme. Vidare så kan man sopsortera sina soppor för återvinning och det finns en butik för begagnade kläder samt möjlighet att skänka bort böcker och dylikt som man inte behövde längre.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Beställ sim-kort innan och direkt till flygplatsen för dagen du anländer. Det var otroligt smidigt och skönt att inte behöva tänka på det i början utan att det var löst för hela vistelsen. Jag beställde via chingu mobile för 4 månader men det finns flera olika leverantörer att välja mellan. Ladda ner Naver maps eller Kakao maps för navigering då andra karttjänster inte fungerar i Korea. Andra bra appar att ha är Kakao T (för taxi), Kakao metro (för tunnelbana), Kakao talk (deras whatsapp) och Papago (för översättning).

Det blir ganska kallt på vintern, det var snö när jag åkte hem, samtidigt som det var över 30 grader och extremt fuktigt i augusti så se till att packa för alla årstider. Det regnar också ganska mycket så ett paraply är inte helt fel att ha med sig redan från start.

Syd Korea är ett fantastiskt land med spännande kultur och historia, passa på att njuta så mycket som möjligt och testa nya saker.